

Divendres 29 durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 12,54-59): En aquell temps, Jesús deia a la gent: «Quan veieu pujar un núvol cap a ponent, dieu tot seguit: ‘Ve pluja’, i la pluja arriba. I quan bufa el vent de migjorn, dieu: ‘Farà calor’, i en fa. Hipòcrites! Vosaltres sabeu entendre l'aspecte de la terra i del cel, ¿i no sabeu entendre en quin temps esteu vivint? Per què no discerniu vosaltres mateixos allò que convé fer? Mentre vas a presentar-te al magistrat amb el qui et vol denunciar, procura d'arribar a un acord amb ell, no sigui cas que et porti per força davant el jutge, i el jutge et posi en mans de l'oficial, i l'oficial et tanqui a la presó. T'asseguro que, un cop allà, no en sortiràs que no hakis pagat fins l'últim cèntim».

«¿No sabeu entendre en quin temps esteu vivint? Per què no discerniu vosaltres mateixos allò que convé fer?»

Mn. Frederic RÀFOLS i Vidal
(Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús ens fa alçar el cap i mirar el cel. Aquest matí, després de tres dies de pluja persistent, el cel ha aparegut clar i lluminós en un dels dies més esplèndids d'aquesta tardor. Hi anem entenent en els canvis de temps, més quan els meteoròlegs són com de la família. En canvi, ens costa més entendre en quin temps estem o vivim: «Vosaltres sabeu entendre l'aspecte de la terra i del cel, ¿i no sabeu entendre en quin temps esteu vivint?» (Lc 12,56). Molts dels qui escoltaven Jesús van deixar escapar una ocasió única en la història de tota la Humanitat. No van veure en Jesús el Fill de Déu. No van copsar el temps, l'hora de la salvació.

El Concili Vaticà II, en la Constitució *Gaudium et spes* (n. 4), actualitza l'Evangelí d'avui: «És un deure permanent de l'Església escrutar a fons els signes del temps present i d'interpretar-los a la llum de l'Evangelí (...). Per tant, cal que coneguem i compreguem el món en què vivim, les seves esperances, les seves aspiracions i el caire dramàtic que sovint el caracteritza».

Quan fem història no costa massa assenyalar les ocasions perdudes a l'Església per no haver descobert quin moment s'estava vivint. Però, Senyor: ¿quines ocasions potser estem perdent ara per no descobrir els signes dels temps o, el que és igual, per no viure i il·luminar la problemàtica d'ara amb la llum de l'Evangelí? «Per què no discerniu vosaltres mateixos allò que convé fer?» (Lc 12,57), ens torna a recordar avui Jesús.

No vivim en un món de maldat, encara que també n'hi ha i força. Déu no ha abandonat el seu món. Com recordava sant Joan de la Creu, habitem una terra que va trepitjar el mateix Déu i la va omplir de formosor. Santa Teresa de Calcuta ha copsat els signes del temps, i el temps, el nostre temps, ha entès santa Teresa de Calcuta. Que ella ens estimuli. No deixem de mirar enlaire sense perdre de vista la terra.